

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w dniu 05.11.2018 r. na podstawie art. 18a, ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003r.
o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
(Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) w sprawie
wniosku o nadanie dr Michałowi Żmihorskiemu stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie ekologia**

§1

Komisja, działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r., poz. 261) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), po zapoznaniu się z przygotowanymi recenzjami osiągnięcia naukowego oraz materiałami dokumentującymi wymagane aktywności habilitantki, dokonała oceny osiągnięcia naukowego oraz całości jej dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego.

Komisja w pełnym, siedmioosobowym składzie, na posiedzeniu odbywającym się w dniu 16.01.2019r. (w trybie wideokonferencji), w głosowaniu jawnym, jednomyślnie (7 razy „tak”) pozytywnie opiniuje i popiera wniosek o nadanie dr Michałowi Żmihorskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie ekologia.

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego

1. prof. dr hab. Paweł Koteja – przewodniczący komisji
Uniwersytet Jagielloński
2. dr hab. Adam Kaliński – sekretarz komisji
Uniwersytet Łódzki
3. prof. dr hab. Janusz Markowski – recenzent
Uniwersytet Łódzki
4. dr hab. Dorota Czeszczewik – recenzent
Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach
5. prof. dr hab. Włodzimierz Meissner – recenzent
Uniwersytet Gdański
6. prof. dr hab. Tomasz Osiejuk – członek komisji
Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
7. prof. dr hab. Jerzy Bańbura – członek komisji

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
Uniwersytet Łódzki
Łódź, 16.01.2019 r.

Załącznik nr 1

Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej w sprawie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie ekologia

dr. Michałowi Żmihorskiemu

1. Sylwetka naukowa habilitanta

Dr Michał Żmihorski zdobył wyższe wykształcenie na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego (kierunek Biologia Środowiskowa) w latach 2000-2006. Pracę magisterską pt. „Rozmieszczenie, liczebność i przyczyny zmian liczebności pójdzki *Athene noctua* w centralnej części Niziny Mazowieckiej” wykonał pod kierownictwem dr Marcina Brzezińskiego z Zakładu Ekologii, Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Studia ukończył w roku 2006 otrzymując stopień magistra.

Pracę doktorską pt. „Wpływ naturalnych i antropogenicznych zaburzeń ekosystemu leśnego na zespół ptaków lęgowych”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Mieczysława Wolsana, obronił w 2010 r. w Muzeum i Instytucie Zoologii PAN w Warszawie.

Od 10.2010 do 12.2013 roku pracował początkowo na stanowisku adiunkta, w Muzeum i Instytucie Zoologii PAN w Warszawie. Od 01. 2012 do 12.2014 pracował w Instytucie Technologiczno-Przyrodniczym w Falentach. W okresie 01.2014 – 12.2014 odbył staż zagraniczny na Uniwersytecie w Uppsali (Department of Ecology, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala). Od 10.2015 odbywa staż Instytucie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie. Od 01.2016 do 12.2017 był zatrudniony na Uniwersytecie w Uppsali (Department of Ecology, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala).

2. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci cyklu publikacji

Jako osiągnięcie naukowe dr Michał Żmihorski przedstawił cykl 4 prac pod wspólnym tytułem: „**Biologiczne podstawy ochrony ptaków podmokłych terenów otwartych**”, opublikowanych w latach 2016-2018. Jedna praca ukazała się w dobrym czasopiśmie ornitologicznym (IF=0,90), a trzy w bardzo dobrych czasopismach o profilu ekologii stosowanej (IF od 3,55 do 5,30). Łączny współczynnik oddziaływania IF tych prac wynosił (w roku publikacji) 4,32 (suma punktów MNiSW = 155). Prace te zostały wykonane we współpracy z kilkoma specjalistami. Habilitant jest we wszystkich artykułach pierwszym autorem, a w trzech z nich także autorem korespondującym. Jego udział procentowy w poszczególnych publikacjach wyniósł odpowiednio 50, 70, 45 i 40%. Do publikacji załączono deklarację dr. Michała Żmihorskiego oraz oświadczenia współautorów prac, potwierdzające kluczową rolę kandydata w sformułowaniu hipotez badawczych, planowaniu badań, ich przeprowadzeniu, analizie i interpretacji wyników, krytycznym przeglądzie piśmiennictwa oraz w przygotowaniu manuskryptów.

Na główne osiągnięcia naukowe cyklu publikacji składa się: 1) wykazanie, że czasowa i przestrzenna zmienność populacji wodniczki wskazuje na zasadność ochrony stanowisk obecnie niezasiedlonych, z uwagi na możliwość ich powtórnej kolonizacji; 2) wykazanie, że na terenie działek objętych dopłatami ptasimi nie ma istotnie wyższej frekwencji rzadkich gatunków ptaków; 3) wykazanie potrzeby zapewnienia zróżnicowanej struktury roślinności i sposobów jej użytkowania w celu stworzenia warunków dla całego spektrum gatunków łąkowych i wodnych na otwartych terenach podmokłych w Szwecji; 4) wykazanie istotnego znaczenia uwilgocenia siedlisk i stopnia otwartości krajobrazu dla występowania łąkowych siewek.

Wszyscy recenzenci bardzo wysoko ocenili osiągnięcie. Recenzent, **prof. dr hab. Dorota Czeszczewik**, stwierdza: „[...] cykl prac dr. Michała Żmihorskiego składających się na osiągnięcie naukowe jest bardzo wartościowy i wnosi istotne elementy do wiedzy na temat funkcjonowania siedlisk podmokłych i

zespołów ptaków je zasiedlających.” Recenzent, **prof. dr hab. Włodzimierz Meissner** stwierdza: „Należy też jeszcze raz podkreślić, że we wszystkich publikacjach wchodzących w skład osiągnięcia naukowego zastosowano bardzo zaawansowane metody analizy statystycznej[...].” Recenzent, **prof. dr hab. Janusz Markowski**, stwierdza: „Publikacje przedstawione jako osiągnięcie dr. Żmihorskiego, nie tylko wypełniają ważną lukę w wiedzy ale mają także cenny wymiar praktyczny”. Recenzenci nie wskazali żadnych słabych stron osiągnięcia naukowego habilitanta.

Wszyscy recenzenci są zgodni, że przedstawione osiągnięcie spełnia wymogi określone w ustawie. Członkowie komisji, **prof. dr hab. Tomasz Osiejuk**, **prof. dr hab. Jerzy Bańbura**, sekretarz **dr hab. Adam Kaliński** oraz przewodniczący **prof. dr hab. Paweł Koteja** zgodzili się z tą opinią.

3. Ocena całego dorobku naukowego

Badania naukowe dr. Michała Żmihorskiego dotyczyły trzech głównych zagadnień: badań faunistycznych oraz dotyczących składu diety ptaków drapieżnych i sów, wpływu zaburzeń środowiska na organizmy leśne oraz zagadnienia dotyczące ochrony przyrody i ekologii stosowanej. Na ogólny dorobek naukowy habilitanta składają się 73 prace (łącznie z czterema pracami stanowiącymi osiągnięcie naukowe) opublikowane w czasopismach z listy *JCR*, z czego 64 prac zostało opublikowanych już po uzyskaniu stopnia doktora, w latach 2010–2018, czyli w okresie 9 lat. Sumaryczna liczba cytowań wszystkich prac wynosiła 650 (562 bez autocytowań zgodnie z treścią wniosku), a współczynnik Hirscha był równy 12 (Web of Science Core Collection). W dniu 16.01.2019 sumaryczna liczba cytowań wynosiła już 748 (653 bez autocytowań). Na dorobek naukowy habilitanta składa się też 33 publikacji w innych czasopismach oraz 5 rozdziałów w monografiach. Wszyscy recenzenci bardzo wysoko ocenili dorobek naukowy habilitanta. Recenzent, **prof. dr hab. Dorota Czeszczewik**, stwierdza: „Osiągnięcia dr. Żmihorskiego są bardzo duże – oprócz czterech prac wykazanych jako osiągnięcie jest on autorem bądź współautorem ponad 100 publikacji naukowych, w tym 69 opublikowanych w czasopismach z Listy Filadelfijskiej.” Recenzent, **prof. dr hab. Włodzimierz Meissner** zauważył, że: „Wydaje się, że z jego dorobku opublikowanego w czasopismach z listy *Journal Citation Reports* można by złożyć kolejne osiągnięcie naukowe [...]” Recenzent, **prof. dr hab. Janusz Markowski**, stwierdza: „Wyniki badań Habilitanta publikowane są we współpracy z wieloma badaczami krajowych i zagranicznych instytucji, co świadczy o Jego już wysokich kwalifikacjach jako dojrzałego badacza.”

O dużej aktywności w upowszechnianiu wyników badań świadczy udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych: habilitant był autorem lub współautorem dwóch ustnych wystąpień na konferencjach krajowych, oraz jedenastu prezentacji na konferencjach krajowych i zagranicznych (referaty i postery).

Dr Michał Żmihorski jest skuteczny w zdobywaniu funduszy na realizację badań. W latach 2006-2018 był kierownikiem czterech projektów realizowanych dzięki grantom przyznanych przez takie instytucje jak Narodowe Centrum Nauki, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, czy Instytut Badawczy Leśnictwa. Był też wykonawcą w trzech innych projektach.

Członkowie komisji, **prof. dr hab. Tomasz Osiejuk**, **prof. dr hab. Jerzy Bańbura**, sekretarz **dr hab. Adam Kaliński** oraz przewodniczący **prof. dr hab. Paweł Koteja** wypowiedzieli się jednoznacznie pozytywnie o dorobku naukowym kandydata.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego, organizacyjnego i współpracy międzynarodowej

Z racji zatrudnienia w instytucie Polskiej Akademii Nauk Dr Michał Żmihorski nie miał okazji do prowadzenia wielu regularnych zajęć dydaktycznych. Habilitant prowadził jednak zajęcia ze statystyki z wykorzystaniem programu R dla doktorantów Międzynarodowego Studium Doktoranckiego Nauk

Biologicznych przy Muzeum i Instytucie Zoologii PAN w Warszawie oraz dla pracowników Centrum Badań Ekologicznych PAN. Ponadto jest opiekunem grantu „Preludium” mgr Doroty Kotowskiej z Instytutu Ochrony Przyrody PAN w Krakowie.

Habilitant bardzo aktywnie uczestniczy w popularyzacji nauki i działalności opiniotwórczej. Od lipca 2010 prowadzi popularny w środowisku polskich biologów środowiskowych blog „Ecology and Evolution”. Jest także autorem wielu artykułów popularyzujących tematykę ochrony przyrody w mediach tradycyjnych jak i w portalach internetowych. Ponadto, jest aktywny w popularyzowaniu wiedzy w ramach mediów społecznościowych, przede wszystkim Twittera. „Wisienką a torcie” dorobku dr. Żmihorskiego w zakresie aktywności opiniotwórczej jest współautorstwo artykułu publicystycznego dotyczącego ochrony Puszczy Białowieskiej, opublikowanego w Science.

Habilitant posiada istotne doświadczenie jako redaktor i recenzent. Pracował na stanowisku „Assistant Editor” w czasopiśmie Acta Ornithologica i Polish Journal of Ecology, jest członkiem rady redakcyjnej w czasopiśmie Zoology and Ecology (poprzednio Acta Zoologica Lithuanica) oraz pełnił funkcję „Guest Editor” w czasopiśmie Haquetia. Był zapraszany do wykonania recenzji przez czasopisma z bazy JCR. Jako ekspert recenzował ok. 45 maszynopisów do 35 czasopism, w tym takich jak Ibis, Peer J czy Nature Communications. Dr Żmihorski uczestniczył też w projektach aktywnej ochrony przyrody takich jak Life+ dotyczący ochrony muraw kserotermicznych, „Monitoringu kulika wielkiego w Polsce” czy „Monitoringu przyrodniczych efektów programów rolnośrodowiskowych.” W 2016 r. został wyróżniony trzyletnim stypendium naukowym Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wszystko to świadczy o umiejętności angażowania się nie tylko w działalność naukową, ale również w praktyczne działania związane z ochroną przyrody.

Dr Michał Żmihorski jest zaangażowany w intensywną współpracę międzynarodową. Oprócz dwuletniego stażu podoktorskiego w Department of Ecology, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Szwecja (01.2014–12.2015), współpracował z Wydziałem Biologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytutem Badawczym Leśnictwa przy realizacji projektów naukowych oraz z Uniwersytetem Adama Mickiewicza i Narodowym Centrum Nauki przy ocenie grantów.

Wszyscy członkowie Komisji uznali dorobek habilitanta w zakresie dydaktyki, działalności organizacyjnej, popularyzacji nauki i współpracy międzynarodowej za spełniający z dużym nadmiarem wymagania stawiane w procesie habilitacyjnym.

5. Wniosek końcowy

Komisja Habilitacyjna jednomyślnie stwierdza, że zarówno osiągnięcie naukowe jak i cały dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny z nawiązką spełniają ustawowe warunki wymagane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. **Komisja składa wniosek do Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego o nadanie dr. Michałowi Żmihorskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie ekologia.**

Przewodniczący Komisji

prof. dr hab. Paweł Koteja

18.01.2019

Sekretarz Komisji

dr hab. Adam Kaliński